

Zet speciale units neer voor reguliere terminale zorg'

Ook tijdens coronacrisis blijven hospices open

Niemand mag in eenzaamheid sterven, zoals onder andere in het geval van jouw moeder is gebeurd. Dat vind ik echt niet te verkroppen en volstrekt inhumaan. Bewoners van zorg- en verpleeghuizen die geen corona hadden, maar door andere oorzaken wel terminaal waren, moesten kunnen worden overgeplaatst naar een speciale unit voor terminale zorg."

Zo, dat moest er toch even uit bij Annemieke Eveleens, de coördinator van Hospice Schagen. „Want dan kunnen stervende mensen gewoon ongelimiteerd bezoek van hun dierbaren blijven ontvangen. Zulke units, met de benodigde zorg en bezoekmogelijkheid buitenom, kunnen gemeenten overal zó neerzetten. Laat personeel desnoods speciale pakken aantrekken. Mensen genoeg die dat werk willen doen. Dus ik pleit ervoor dat dit alsnog gebeurt, direct zodra een tweede coronagolf hierom vraagt."

Net als Anita Hoedjes, haar evenknie van hospice Zorg aan Zee aan de Duinroosstraat in Den Helder, heeft ook Eveleens een zware en rare tijd achter de rug. Een periode immers waarin diverse hospices in Nederland meegingen in de lockdown voor de zorg- en verpleeghuizen: de sluiting met bezoekverbod die op 20 maart werd afgekondigd en pas in de tweede helft van mei werd versoepeld, met mondjesmaat bezoek van tweemaal per week één vaste persoon.

De hospices van Den Helder en Schagen bleven gelukkig gewoon open. Mensen die in hun laatste levensfase verkeren bleven ook tijdens de hevige coronacrisis welkom. Op voorwaarde dat zij niet besmet waren met het coronavirus natuurlijk. „Wij hanteerden tijdens de crisis wel een maximumbezetting van zeven gastenkamers. Dat aantal ging snel na de versoepeling weer terug naar alle tien de kamers. Ze zijn dus steeds bezet gebleven en onze gasten mochten - weliswaar met aangescherpt beleid

Wij doen er zelf alles aan om corona buiten de deur te houden

Annemieke Eveleens van Hospice Schagen in de deuropening van een van de gastenkamers met bezoek. „Iedereen moet bij ons bezoek kunnen blijven ontvangen, al komen er tien. Alleen wel steeds met maximaal twee tegelijk.”

FOTO MARC MOUSSAULT

- steeds bezoek blijven ontvangen”, vertelt Anita Hoedjes van Zorg aan Zee.

„En dat is nog steeds zo” vervolgt Hoedjes. „Het maakt daarbij niet uit hoeveel verschillende mensen een gast wil ontvangen, alleen nooit met meer dan twee personen tegelijk. Alle bezoekers moeten zich eerst melden bij onze voordeur. Daar moeten wij onder andere van ze weten of ze vrij van covid-19 zijn en geen klachten hebben. Na registratie begeleiden we ze dan buiten het gebouw om naar de betreffende gastenkamer. Gelukkig hebben we tien appartementen op de begane grond die ook allemaal van buitenaf te betreden zijn. Zo hebben we geen verkeer in de gangen van de hospice zelf.”

Kus of knuffel

Hetzelfde geldt voor Hospice Schagen aan de Johannes Vermeerstraat, waar vijf gastenkamers zowel van binnen als buiten betreden kunnen worden. En waar - net als in Den Helder - elke kamer eigen sanitair en een keukenblok heeft.

Annemieke Eveleens: „De bezoekers kunnen dus zelf koffie of thee maken. Zo beperken we contactmomenten tussen onze vrijwilligers en met mensen van buitenaf zoveel mogelijk. Maar wanneer er een vorm van fysieke zorg moet worden verleend, gebeurt dit door onze mensen en dus niet door bezoekers. We willen immers die anderhalve meter afstand blijven waarborgen. En ja, gezien de omstandigheden snap ik dan heus wel dat bezoekers hun dierbare toch een knuffel of een kus geven als wij

Niemand mag in eenzaamheid sterven, dat vind ik echt niet te verkroppen en volstrekt inhumaan

er niet bij zijn. Het is alleen wel zo dat wijzelf er alles aan doen om corona buiten de deur te houden.”

Een ander belangrijk punt waarmee ze bij de hospices terdege rekening moesten houden was de veiligheid van de eigen medewerkers en vrijwilligers, en ook nu nog. Vrijwilligers die in de kwetsbare categorie zitten bleven daarom thuis. Eveleens: „Zo hebben wij achttien van de zeventig zorgvrijwilligers thuis moeten houden. Zeer tegen hun eigen zin, maar dat kon gewoon niet anders. We kwamen er niet door in problemen, want in de plaats daarvan waren er voldoende van de overige vrijwilligers die door corona juist zeeën van tijd hadden en juist dolgraag extra diensten wilden draaien omdat ze zich thuis te pletter vervelen vanwege de intelligente lockdown.”

Ook wordt de scholing van nieuwe vrijwilligers daar nu niet in de hospice zelf gedaan, maar online.

De huiskamer van het hospice in Schagen

FOTO MARC MOUSSAULT

„Want”, besluit Eveleens, „we moeten alert blijven. Het virus is nog niet verslagen en een tweede golf lijkt op komst. Dus hoe minder fysiek contact, hoe beter. Bij alles wat onze vrijwilligers met en voor onze gasten willen doen vraag ik 'Voel je je veilig?'. Zo ja, dan is het prima, en anders zeg ik 'niet doen'. Daarom zeggen we ook tegen families die op bezoek bij hun dierbare komen dat ze wel die afstand blijven houden. En hele-

maal onderaan de streep geldt bij ons de rotsvaste overtuiging dat niemand eenzaam mag sterven.”

Richard Zut

Een kijkje in de kamer van een van de gasten en diens bezoek in de hospice Zorg aan Zee in Den Helder, met rechts coördinator Anita Hoedjes.

FOTO GEORGE STOEBENBROEK